

Vyznání víry třistaosmdesáti svatých otců prvního všeobecného sněmu, nikajského r. 325

Věříme v jednoho Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele všeho viditelného i neviditelného. I v jednoho Pána Ježíše Krista, Syna Božího, jednorozeného, který se zrodil z Otce, to jest z podstaty Otce, Boha z Boha, Světlo ze Světla, Boha pravého z Boha pravého, zrozeného, ne stvořeného, jedné podstaty s Otcem, skrze něhož je vše stvořeno, co je na nebesích i na zemi. On pro nás lidi a naši spásu sestoupil s nebes, vtělil se a stal se člověkem, trpěl a třetího dne vstal z mrtvých a vystoupil na nebesa a sedí na pravici Otce, a <zase> přijde soudit živé i mrtvé. I v Duchu svatého.

Kdo mluví o Synu Božím, že byla doba kdy nebyl, nebo že nebyl dříve než se narodil, nebo že pochází z nebytí, nebo že je z jiné osoby, nebo podstaty, nebo že se proměňuje či mění Syn Boží, toho zavrhuje Všeobecná církev.

Πιστεύομεν εἰς ἕνα Θεόν, πατέρα παντοκράτορα, πάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀορατῶν ποιητήν, καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, γεννηθέντα ἐκ τοῦ Πατρὸς μονογενῆ, τουτέστιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς, Θεὸν ἐκ Θεοῦ, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, τὰ τε ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τὰ ἐν τῇ γῆ, ὁμοούσιος τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα καὶ σαρκωθέντα, ἐνανθρωπήσαντα, παθόντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, [καὶ] ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα.

Τοὺς δὲ λέγοντας· «ἦν ποτε ὅτε οὐκ ἦν», καὶ «πρὶν γεννηθῆναι οὐκ ἦν» καὶ ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων ἐγένετο, ἢ ἐξ ἑτέρας ὑποστάσεως ἢ οὐσίας φάσκοντας εἶναι ἢ κτιστὸν ἢ τρεπτὸν ἢ ἀλλοιωτὸν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἀναθεματίζει ἡ καθολικὴ ἐκκλησία.

Credimus in unum Deum, Patremomnipientem, omnium visibilium et invisibilium factorem. Et in unum Dominum nostrum Iesum Christum Filium Dei, natum ex Patre unigenitum, hoc est de substantia Patris, Deum ex Deo, lumen ex lumine, Deum verum de Deo vero, natum, non factum, unius substantiae cum Patre (quod graece dicunt homousion), per quem omnia facta sunt, quae in caelo et in terra, qui propter nostram salutem descendit, incarnatus est et homo factus est et passus est, et resurrexit tertia die, et ascendit in caelos, venturus iudicare vivos et mortuos. Et in Spiritum Sanctum.

Eos autem, quid dicunt „Erat, quando non erat” et „Antequam nasceretur, non erat” et „Quod de non exstantibus factus est” vel ex alia substantia aut essentia dicentes aut convertibilem aut demutabilem Deum, hos anathematizat catholica Ecclesia.